

החשמל
דולר
שתה ב
חובות של
מיליון דולר של
10
לצד
עשה למפעל
הם
מזום חובות
צד
קדם
לדב
חובות של
מיליון דולר של
10
לצד
עשה למפעל
הם
מזום חובות
צד

מאז
רוספר
זר
אז
אזאל כיו

עליון יוס תול

גר-מנהל
ON 19 (1415)

אתר החיים
בתחום
כפלים

26.10.86.

אלה

את סוכה למה

אכנה - שאומה!

כל מהפ מתוול ק: "למה אלה?"
אל שגז מבאנו - (ולמע במינה)

החן גזנה

א קבלה פני חמה וקלימה

א שמתן לעיני

ובינה קסמה

עני מנה ולא חלוק

הכנה אינו בפנים

הכנה למה קלימה

לעני גזנה

היו הדימה א פואנה

לשמה א הקיה

הוא (הכו)

הוא ממה א פני העקום -

(כמי חנה להי קמה!!!)

בברכת הזמר והרון -

לכמה ליון

אשדות יעקב איחוד
עמק דירדן 15155
טל' 067-56211

הכנה גמי חמה סוכה

ובינה למה (אמני)

אויביה - אמני - יחיה ברוך

ממי ברה העון - למה ליון

16.10.

אכול, קדימה אכול...

לא אחת נדרשנו לדון או להתייחס לסוגיית עבודת המטפלת בחברת הילדים: מצאנו שהעבודה קשה פיזית ונפשית, סדר היום דחוס ומתפרס על פני שעות בלתי שיגרתיות (אחה"צ, ערב), ציפיות ההורים גדולות יחסית למידת מעורבותם ועוד.

הפתרון הטכני המקובל של תוספת שעות עזרה אינו עונה על הדרישות: ריבוי כתובות מבלבל את הילדים, התוספת מאויישת על ידי כח-אדם לא מיומן, לא קבוע, שאינו מתחלק עם המטפלת באחריות החינוכית ונוצר מצב לא בריא של "נתינת הוראות" ו"מקבל(ת) הוראות" בתחום הטכני של נקיטת הבית, הכנת ארוחות וקיפול כביסה. עם כל הדאגה לנ"ל שכחנו שיש גם ילדים בסיפור. בתנאים אלה מטפלת אינה פנויה לעסוק בעבודה חינוכית. כל מעייניה נתונים לנקיטת הבית, לעמידה בלוח זמנים נוקשה של ארוחות, חיסולן וכיו"ב ולמתן הוראות לכח העזר שלה...

בהיותי בתפקיד רכזת חברת ילדים (וגם כמטפלת) ראיתי לנכדך להיערך לשיפור תנאי עבודתה של המטפלת, לכוון אותם לאפיק שונה ממה שהיה מקובל עד כה ובכך למשוך כח אדם ברמה גבוהה שיראה בכך מקצוע או עיסוק מכובד ומעניין ולא בבחינת תורנות שצריך לתרום כדי לצאת ידי חובה.

הדרכים בהן התחלנו לנקוט בשנה האחרונה התבטאו בחלוקת האחריות החינוכית-לימודית בין המורה והמטפלת באופן בו גם מטפלת נכנסת להוראה בכתה, מנהלת שיחות קבוצה, מארגנת מבצעים ומאידך המורה מסייעת בעבודות הנקיטת בבית, הבאת ארוחות וכו'. התארגנות כזו תרמה לשיפור תדמית המטפלת בעיני הילדים וצימצמה את אי הנחת של המטפלת עצמה.

נראה לי שבכך לא די, והצעד הבא הוא להעביר את ארוחת הצהריים לחדר האוכל (בכתות גבוהות ד' ומעלה בלבד). הנסיון המסודר מבוצע החל מראשית שנת הלימודים בכתת חצב (ה') ועומדים עתה לסכמו ולהסיק מסקנות לגבי ההמשך.

הנימוקים למהלך היו כדלקמן:

א. עד הצהריים מסיימת המטפלת לנקות את הבית (עבודה פיזית!) ועם הבאת ארוחת הצהריים לכתה מתחיל פרק חדש במעגל "לכלוך-נקיטת" ולא תמיד עומדים לה הכוחות לסיים את היום.

26.10.

ב. הבאת האוכל, עריכתו ושטיפת הכלים וחדר האוכל כרוכה בעבודה למשך כשעה וחצי עד שעתיים.

ג. הבאת האוכל בצהריים מבוצעת בתת-תנאים ועד כה לא נמצאו האזניים הקשובות והיוזמה לשפרם בצורה משמעותית (חלוקה מאורגנת של אוכל לבתי הילדים, מתקנים סבירים לחימום אוכל בכיתות, כלים נוחים להבאת אוכל).

ד. קשה לנבא את רצונות הילדים ולדאוג להבאת כמות מזון סבירה מכל סוג. יוצא איפוא, שמתנהל מרוץ מחודש לחדר האוכל להבאת תוספות או מאיך - להחזרת עודפים.

ה. התוצאה האופיינית ברוב הכיתות: אוכל קר, הגשה לא אסטטית (כי המרק נזל לתוך האורז והפשטידה הפכה לדייסה מטלטלי הדרך), כמויות לא מתאימות, מגוון מצומצם (כי אין מספיק כלים) ועוד מרעיון בישיין...

בעקבות הרעיון של אכילה בחדר האוכל נשאלתי על ידי רבים וטובים: "מה תעשה אז המטפלת? הרי אם לא תהיה לה עבודה מוגדרת בצהריים, היא תלך מוקדם הביתה..."

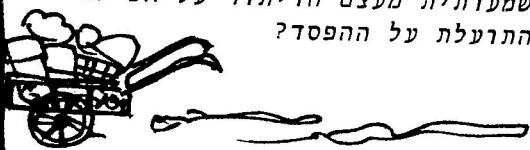
שאלה זו נשמעת מקוממת ומבטאת ביתר שאת את דימוי המטפלת המשרש עמוק בציבור:

זוהי בחורה חסרת מוסר עבודה, הזקוקה למסגרת עבודה ברורה הנמדדת במ"ר רצפה לשטיפה, מספר מוגדר של כלים לרחצה, בגדים לקיפול וכיו"ב. כי אחרת אין לסמוך עליה שתעבוד את מלוא יום העבודה.

כמטפלת אני חשה בזז עמוק למצדדי גישה זו, ותשובתי היא: באותו פרק זמן של שעה וחצי בצהריים, תוכל סוף-סוף המטפלת "לנוח" מן המאמץ הפיזי ולהתפנות לעבודה חינוכית-חברתית: לעזור בשעורי הבית, לקיים שיחות אישיות, להשתתף בישיבות ועדות, לסייע במבצעים כתתיים ושל כלל חברת הילדים, להיפגש עם יועצים, הורים וכו'. ויותר מזה: אם נדרשת לעתים לסייע את יום העבודה מוקדם - מסיבות אישיות - לא תהיה תלויה בנפשו הטובה של סדרן העבודה והדבר לא ייחשב לה לעבירה מוסרית!

שמתי לבי לעובדה שכל שינוי בחינוך הוא בבחינת "שחיטת פרות קדושות". הטענה כנגד הרעיון סוברת: הארוחות בבית הילדים נחשבות כפרק חינוכי בפני עצמו: הישיבה בצוותא עם הילדים, האינטיםיות, השיחה המתפתחת במהלך הארוחה, האפשרות להקנות הרגלי אכילה - מהווים אקט ייחודי לחינוך המשותף ואל לנו לוותר עליו.

אני סוברת, ויש עמי עוד רבים אחרים: החיים דינמיים ומשתנים, אי אפשר להיצמד לעקרונות בשמרנות מבלי לבחנם מחדש לאור המציאות העכשווית. (פעם אכלו ארוחת ערב בכתה, ומטפלת השכיבה אחת לשבועיים). יש לבדוק את ההיבט החינוכי ולהיווכח האם אכן נפגם חינוך ילדינו בצורה משמעותית מעצם הויתור על אכילת ארוחת הצהריים בכתה, או שמא מרובה התועלת על ההפסד?

26-10.

11

ראוי גם לציין שאיננו הקיבוץ הראשון המנסה מהלך כזה. (ראה גת, נחשוך). אני מצדדת בעד הנסיון וחושבת שיש להמשיכו ולצרף גם כיתות נוספות.

(בשנה זו מדובר רק על כיתה ר' (שיבולה) בנוסף ל"חצב").

עמליה גולדברג

מטס עפיונים - ראש-השנה תשמ"ז

עפיון מקורי מתרומם

אביגדור (עפיון רב זרית)
עפיון מקורי לא מתרומם
סבא קוטי ויואש ואמיר
זלינגר (עפיון דו קומתי).

כמו כן יש לציין את הארגון
המופתי שעליו היה מופקד
מושלה הידוע.

השנה מטס עפיונים היה
מאכזב. סה"כ 12 עפיונים
באוויר. (שנת השיא - 70)

תירוצים: רוח מאכזבת במובן
הדו משמעי א. רוח אנושית
ב. רוח הטבע.

- איחור בשבוע -
שבירת המסורת.

מכל מקום ועד המטס מברך
מספר מתמידים שלא מתיראשים
וממשיכים כמדי שנה לבקש
בקשות מכוחות של למעלה.

ועכשיו לצלש"ים

עפיון "המתמיד"
מש' סלע (יענקלה)

עפיון "המסר"
מש' אלמך (נפש יהודי בצבעי
כהנא)

יזהר

26.10.

א.

מגוון של פירות וירקות טרופיים וצמחי מרפא.
אשר הוכרו כבעלי תועלת רבה לבריאות האדם.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות גדולה
של חומרים חיוניים, כגון: ויטמינים, מינרלים,
סיבים תזונתיים ונוגדי חמצון, אשר מסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.

הצמחים הנ"ל מכילים חומרים פעילים
המסייעים למערכת הדם ולבריאות הכללית.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.

הפירות והירקות הנ"ל מכילים כמות
גדולה של חומרים פעילים המסייעים
במניעת מחלות קרינה ומחלות לב-הדם.
הפירות והירקות הנ"ל מומלצים לנשים
ובמיוחד לנשים הרות, אשר זקוקות
לחומרים אלו לצורך בריאות הילד.

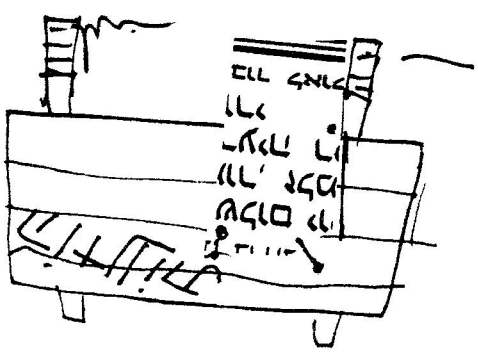

אשנ גאג אאל (אח. ---)
 גא אאלא אאל (אח.) III
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא -
 אשנ אאלא אאלא

אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא

אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא

אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא
 אשנ אאלא אאלא

לא ביישנו את החג ולא התביישנו...

השנה עמדנו לפני "סכנה" ששמחת ראש-השנה תופר ע"י החלטה פזיזה ובלתי שקולה לקיים את ערב כניסת החג בארוחה של הגשה עצמית, מסודרת במזנונים על הרחבה ומספר מצומצם של מקומות ישיבה ללא שולחנות. אבל לשמחתנו התוכנית הזאת בוטלה הודות לעירנותם של מספר חברים - בעיקר חברות - ותבאנה על הברכה על יוזמתן. וגם משמיים סייעו לביטול הגזירה.

אכן, צריכים ללמוד אלה שמחובתם לדעת, שסעודת חג אינה פיקניק ואכילה בעמידה ובהליכה מתאימה לשוקת (ירמקה בלע"ז) מקום איפה שמנהלים מקח וממכר קולני.

לשמחתנו, הארוחה סודרה בטוב טעם וגם התכנית הוגשה בהצלחה מרובה.

לאווירת החג חסרו אולי נרות שבת ופרחים על השולחנות, אבל מאור פניהם של החוגגים חיממו את הלב ולא הצטרכנו להתבייש בפני עצמנו.

משה ד.

תגובות!!!

מספר חברים פנו אלי - אחרי שקראו בעלון הקבוץ את מכתבי הגלוי לחיה חברוני - בטענה, למה לא פרסמתי את המכתב ב"השבוע" ולמה לא שלחתי אותו למערכת?

אכן, שלחתי גם שלחתי, ולהלן התשובה שקיבלתי:

לכבוד
משה דומב
שלום רב!

קיבלנו את רשימתך "מכתב גלוי" ששלחת אלינו, ונבקש לקצר בה מאוד. כמו כן, הינך מתבקש להשמיט מלים ומשפטים מעליבים ולנסח דבריך בפחות ברוטאליות. כתיבה חריפה - כן. סגנון אלים ותוקפני - לא.

כמו כן, הינך מתבקש להתייחס לדברי בר-הפלוגתא שלך ולהמנע מאמירות כגון: "אף דת אינה סובלנית ודת ישראל פחות מכולם", מאחר וכמו אלה שייכים לדיון אחר.

בברכת חברים
"השבוע"
אבשלום גינת
26.10.

ובכן איך לי דרך אחרת מאשר לשאול מעל דפי העלוך שלנו את עורך
"השבוע" אבשלום גינת: במה הנוסח שלי ברוטלי ואליס? הרי הבאתי
מובאות וציינתי את המקור ולא סטיתי אפילו באות אחת מהכתוב.

הכפייה הדתית תוקפת בכל העוצמה בכל מקום, בכל האמצעים ובכל
השיטות - אחת הדוגמאות, הכתבה של חיה חברונה ב"השבוע" - ואנו חיזקיה
להגיב ב"כסיות משי" ולברור במילים שמא נעליב חו"ח.

אגב, חיה חברוני אינה בראש מעיניי. מעניין אותי הכתוב ב"השבוע".
לפי עניות דעתי "השבוע" מיועד לחברי הקב"א ולכל מלה כתובה יש כח
משלה, מעוררת מחשבה אצל הקורא. והנה "השבוע" מעמיד את דפיו לרשות
מיסיונרית שכל כוונתה "לשטוף את מוחו וליבו של כל עם ישראל".
ומישתבחת שלא נסחפה למושגי החופש המסולפים וההרסניים של החברה
החילונית. היא גילתה תורה "שלחממה איך גבולות של זמן ומקום" וכו'.

ואני ס"ה ציטטתי כמה, "חכמות" שאי אפשר להשתבח בהם ולפאר בגינן
את תורת ישראל.
במכתבי לא התכוונתי לחיה חברוני אלא לקוראים ובעיקר הצעירים, שלפעמים
מתור מצוקה נפשית רגעית - ובצר להם, מחפשים "עולם רוחני נשגב"
כדברי ח.ח. ועלולים להיות מושפעים ממאמרה ה"עדין" והלא "ברוטלי" שלה.

הנני כותב את השורות האלה לאחר שקבלתי עידוד ותשבחות מהרבה חברים
ובעיקר שבו ליבי תגובות של הצעירים ועל זה אני אסיר תודה להם.

משה ד.

למוסדניקים המסתוריים (מירדן)
לעידו ואיתי -
על מבצע "צנרת" (הליגה)
כל הכבוד!!!

26-10.

9

ועיד תגובה:

ויהיה בשנת תשמ"ו ובשנים הקודמות לה מידי שבוע בקודשו בימי שישי
אות-שבת, התכנסו בצותא הורים ילדים סבים ונכדים לפגישה השבועית,
המסורתית סביב שולחן ערוך.

ותכלה שנת תשמ"ו וקללותיה כשפתח נצות שנת תשמ"ז וברכתיה,
ויקם צוות ראש השנה ויכן לבני העם מסיבת חג לתפארת. כשבמרכזה - מסמר
הערב - תכנית רב גוונית לשמחת הרוח והנפש.
וברור לכולנו שבעבודת נמלים נרקמה זו התוכנית.

אך אוי זקני הכפר
במלא ההוד וההדר
בזכותם לא יכולנו לראות ולהנות מזו התכנית.
יען כי בזכות רכבות השולחנות נעלמו מעיננו (להוציא בודדים שלהם זכות
ראשונים בקדמת כל רכבת), מחצית מהמופעים.

ניסיתי ניסיתי, התעקמתי והתעקמתי ולא מצאתי:
מה פסול היה אם האוכל (שהיה קר ולא חם) מסודר היה במזנונים צדדיים
והקהל היה יושב בניחותא (כל אחד לפי חפצו האישי היה בוחר את שכנו)
עם הפנים והגוף בשלמות לחזית? והעיקר - שהוא חשוב ביותר - אפשר
היה להמשיך את השמחה בריקודים בתום המסיבה.
הרי לא נתכחש לעובדה שפולקלור לא שייך למסורת וריקודי עם שייכים
לפולקלור.

אך את זה ניתן ליישם רק בתנאי מזנון - כי אז הפירוק (ארגון
הכסאות בלבד) לא נמשך זמן רב.

מעטים ביותר הם המועדים בהם נפגשים אנו לריקודי עם בחדר אוכל.
התחלנו את השנה עם 2 החמצות (ראש השנה וסוכות). מילתן ובהמשך השנה
זה לא יקרה, ושכחת המסורת של ריקודי עם לא תקרה לנו.

נורית ג.

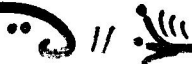
החוג האזרחי למוסיקה

לנוחיות חברי החוג ולכל אלו שמתכווננים, או הרוצים להצטרף לחוג, מובאת כאן תכנית החוג לשנת 86-87.

	תאריך
מוצרט - חייו ויצירתו	8.10
ד"ר אבנר בהט	
המוסיקה של יהודי מרוקו	5.11
אבי אמזלג	
האופרה נשואי פיגרו - הרצאה	19.11
ישראל אובל	
"רקולאס המלחמה" - בנימין בריטן יוסי מר-חיים	3.12
מוצרט והסמפוניה	17.12
ד"ר אבנר בהט	
קונצרטו - בית הבנים כפר-מנחם	4.1.87
המוסיקה של יהודי תימן	28.1
אבי אמזלג	
הרצאה על אופרה	11.2
ישראל אובל	
קנטטה "אלכסנדר נבסקי" - פרוקופייב	25.2
יוסי מר-חיים	
מוצרט והקונצרטו	11.3
ד"ר אבנר בהט	
המוסיקה של יהודי עירק	25.3
אבי אמזלג	
קונצרט-בית-הבנים-כפר-מנחם	31.3
הרצאה על אופרה	8.4
ישראל אובל	
בלה ברטוק - קונצרטו לכינור	23.4
יוסי מר-חיים	
מוצרט והאופרה	6.5
ד"ר אבנר בהט	
המוסיקה של עדות שונות והשפעתן אבי אמזלג	20.5
על המוסיקה הישראלית	
קונצרטו - חדר-האוכל קבוץ גת	30.5
הרצאה על אופרה	17.6
ישראל אובל	
הרצאה - נושא לא סוכס	7.7
יוסי מר-חיים	

מסיבת סיום

10.10

לא רק פאפא - אפא פאנסות אהיה

(בעקבות הרשימה של מרדכי כפרי מגל-און)

במאמרו של מרדכי כפרי, שפורסם בעלון קבוץ גל-און אין הרבה חידוש. עשרות ואולי מאות אנשים, מתוך תנועתנו כתבו ו"קבעו" לפניו, בסגנון דומה, שהציונות שלנו "נגמרה" והסוציאליזם שלנו "מת" ובעצם אין לנו כל תקומה לתקוה רוחנית ורעיונית.

אלא שם. כפרי, בנוסף לכך, מעלה גם קריאה "למצוא פתרונות מתאימים לבעיות התקופה", בעוד שאין הוא מאמץ כלל את מוחו על מנת לתרום, ואילו גם תרומה צנועה ביותר, להבהיר אילו "פתרונות מתאימים לבעיות התקופה" הוא עצמו מציע, ואף אין הוא מנסה, אפילו לרמוז על כיוון אפשרי כזה.

בכך הוא משול לאותו מנתח, הפותח את גוף הפציינט באיזמל חד, אך כיוון שאין הוא יודע כיצד לבצע את הניתוח, עמ"נ שהלה גם יברא, הוא משאיר את הגוף המנותח פתוח והולך לו, לדרכו, תוך משיכת כתף, אפילו אם הוא מביך שגוף פתוח שלא נותח, סופו לגווע.

ובכך, "החכמה" איננה בפתיחת הגוף אלא, בעיקר בריפוינו ואם נעבור מהמשל לנמשל - העיקר הוא בנסיון לתת תשובות ולחפש פתרונות ולא רק בקביעה שיש כשלונות ושקיימות אכזבות (ובוודאי שיש כאלה ועוד אין!)

אתגר המשבר הרוחני - בקבוץ ובתנועה

+++++

יתכן שעצמת הכשלונות והאכזבות ומימדי הקשיים של המציאות, הביאו אותנו לתחושת משבר רוחני עמוק וקשה ובוודאי שיש הרבה גורמים נוספים ש"חברו יחדיו" לתחושה הזו ולא האחרון שבהם, מה שמתחולל סביבנו, בחברה הישראלית ובמדינת ישראל ובעולם כולו.

יהיה זה משגה להתעלם מתחושת המשבר הזו, אך ביסוד אפשר להגיב עליה בשתי דרכים עיקריות:
א. לשקוע ביאוש ובתחושת איז-אונים, לספוק כפיים ולהתריע שיש צורך בפתרונות (כאילו שמישהו מבחוץ יגיש לנו, אותם על מגש של כסף...)
ב. לראות בתחושת משבר זו אתגר מחשבתי, רוחני ומעשי גם יחד ולנסות להתמודד עם שרשיו, כמידה יכלתנו והבנתנו.

נדמה לי, שמבחינתנו, עדיפה הגישה השנייה. ברוח זו, אנסה להעיר כמה הערות לחלק מהבעיות שמ. כפרי מעלה בדיעה שהיריעה של עלון הקבוץ היא קצרה מכדי לפרוש את הנושא כולו.

א. לגבי הציונות: ובכך הציונות שלנו היתה בנויה ראשית כל על שלילת הגלות ועל הניתוח, שגרס, שבטווח הארוך, אין סיכוי ולפחות אין ודאות לקיום היהודי בגלות, ושלפיכך, כדי להציל את העם היהודי וגם לאפשר את תקומתו והפיכתו לאומה נורמלית, יש הכרח בריכוזו במולדתו.

26.10.

ניתוח זה התאמת בחלקו, באופן אכזרי ובלתי אנושי, בשואה, ובחלקו האחר, בגלויות הרווחה, ב"גולדענע מדינה", הוא טרם הופרך.
גם שם, בטווח הארוך יותר, שאלת ההשרדות של העם היהודי, בתנאים של סביבה היוצרת התבוללות מואצת, היא נושא הלוטה בערפל הספק הכבד.

מכל מקום האפשרות של קיום לאומי מלא כאומה, שלה מולדת, שפה, תרבות וריבונות, (ככל האומות), קיימת לגבינו רק במדינת ישראל, ולא בשום מקום אחר.

מבחינה זו שאלת המפתח היא, מה הם הגורמים שיכולים לחדש את העליה ולמנוע את הירידה. על רגל אחת, נראה לי, שניתן להשיב, שעם הסיום (הכמעט מלא) של עליות ההצלה, מה שעשוי להביא יהודים לכאן (ולא להרחיקם מכאן), הם בעיקר, שלשה דברים:
א. השגת שלום עם שכנינו, סיום הסכסוך הממושך ויצירת מצב "שישראל תשכון לבטח" כך שיעלמו, בהדרגה, חששות היהודים לבא לכאן.

ב. חידוש הצמיחה, הכלכלית, לאחר עשור של קפאון ויצירת מקורות תעסוקה הולמים למבנה התעסוקתי של העם היהודי בגולת הרווחה.

ג. החתיכה לקיום "ישראל אחרת", איכותית, שונה בתכלית מ"הגלות המקובצת" של ימינו, ישראל שבהרכבה החברתי, הכלכלי והתרבותי-רוחני, תוכל למשוך את יהודי הגולה. ישראל כזו תתאפשר ביסוד, על בסיס של סוציאליזם דמוקרטי, או לפחות שיתוכננו בה יותר ויותר מרכיבים שלו.
לכל שלושת התנאים הללו יש לנו, במיוחד הרבה מאד מה לתרום ומה להציע.

לפיכך, אפילו אם הניתוח הבורוכוביסטי על המציאות הסוציולוגית של יהודי מזרח אירופה (שבדנתיים הושמדו) איננו, בדיוק, הבסיס המדעי המרכזי של תפיסתנו הציונית כיום, עדיין התרומה האפשרית שלנו, כאן ועכשיו, להמשך תהליך הציונות - זכולה להיות גדולה מאוד.

ב. במה שנוגע לסוציאליזם, הרי ההשוואות של מ. כפרי, אינן רלבנטיות כלל מפני שאין הוא משווה, מבחינה כלכלית או אחרת, בין משטרים קאפיטליסטיים לסוציאליסטיים, אלא בין משטרים קאפיטליסטיים למשטרים ריכוזיים-אתאטיסטיים שאין, בינם לבין סוציאליזם דמוקרטי ולא כלום וזאת, מבלי שהוא מכניס לניתוח שורה ארוכה ונוספת של משתנים כלכליים והיסטוריים, שהשפיעו על התוצאות.

אגב, אם מדברים על השוואות הרי בעולם השלישי, למשל, ההשוואה בין סין והודו איננה מדברת כלל וכלל, לטובת הודו וזאת בלשון המעטה, למרות ששתיהן התחילו את תקופתן החדשה כמעט באותה שנה (הודו ב-1948, סין ב-1949). אך אינני רוצה להרחיק עדות עד לשם, מפני שאין לנו, עדיין מספיק מידע על מהות המשטר בסיין ובשלב זה של ההתפתחות ההיסטורית מוטב להמתין ונחיה ונראה.

נקודת המוצא, בהשקפה הסוציאליסטית של תנועתנו, היתה שלילת המשטר הרכושני הכרוך בניצול, בפער מעמדי וריבודי עמוק, בתחרות פרועה שבה יש מקום רק לחזקים, בעוני מנוול, באבטלה רבה (גם כיום יש 35 מיליון מובטלים בעולם המערבי המפותח). ברעב מול שפע נוצץ, בניכור ואלימות, במעגלי מלחמות ועד לסכנה הגרעינית, המאימת בימינו על עצם קיום המין האנושי.

ובו בזמן, אותה נקודת מוצא היתה גם בנסיון לחתור, לכונן "חברה אחרת" צודקת יותר, חברה של שיויון וסולידריות, ערבות ועזרה הדדית חברה שבה "הפרט בעד הכלל והכלל בעד הפרט" ובו בזמן גם חברה חופשית יותר ומוסרית יותר.

אלה היו שתי נקודות המוצא ואני סבור שהן טובות ונכונות גם כיום. לא אכנס כאן לפירוט תוכנית המתאר של החברה הזאת, שהרי לכך היתה אמורה להיות מוקדשת הוועידה של מפ"ס, שנועדה להתכנס בבית הבנים בקבוצנו, ב-8 ביוני 1982. היא נדחתה, כידוע, בגלל מלחמת לבנון, אך עוד תגיע (כך ניתן לקוות).

העובדה שבברית המועצות הקימו, במקום חברה סוציאליסטית-דמוקרטית, משטר דיכוי ביורוקרטי-ממלכתי, אינה פוסלת במאומה את צדקת הרעיון של כינון חברה חדשה, אם כי, כמובן, היא הטילה צל כבד מאד על היכולת לשכנע בעדיפות הרעיון הזה.

העובדה שהמשטר הרכושני גילה כושר סיגול גדול לתמורות הטכנולוגיות הכבירות, איננה מפחיתה מחומרת הבעיות החברתיות והאנושיות ה"נערמות" בחיקו ומחייבות פתרונות ברמה שהם מעבר למשטר הזה, מפני שאין ביכולתו לפתור אותו בהצלחה. האמת היא, שעצם האתגר הסוציאליסטי הביא את המשטר הרכושני המפותח לשתי תפניות מרחיקות לכת:

א. להקמת חברת הסעד והרווחה, שהביאה להתפתחות מעמד בינוני רחב והקתה הרבה עוקצים וניגודים בחברה הרכושנית.

ב. לשינוי כיוון, בחלק מהחברות הגדולות, בכיוון של קואופרציה, שיתוף עובדים ועוד נוהלים, שמקורם בתפישה הסוציאליסטית. גמישות זו הצילה את המשטר הרכושני, לפי שעה. (ע"י כך שהוא קיבל חלק מעקרונות הסוציאליזם שטרם התגשם.

אלא שהקושי האמיתי נעוץ בכך, שעד עכשיו, פרט לחברה הקיבוצית בישראל, בשום מקום על פני התבל לא התחילו להגשים, הלכה למעשה, את הרעיונות של הסוציאליזם הדמוקרטי (יש לזכור שהסוציאליזם-דמוקרטי שונה באופן מהותי מהסוציאליזם הדמוקרטי בכך, שאין היא מתכוונת כלל, לשנות מן היסוד, את המשטר הקיים, אלא רק רוצה לשפצו במקצת).

וגם בקיבוץ, כידוע אנו רחוקים, עדיין, מהגשמה מלאה של רעיונות אלו, ואם כי מה שהושג, זה כלל לא מעט, לעתים נדמה לנו, בצדק או שלא בכך, שאנו "דורכים במקום" ואפילו גם "מתקדמים לאחור".

וזהו, אמנם קושי גדול, שמחריף והולך, ככל שהניגוד בין מהות הקיבוץ לבין כל מה שמתרחש בחברה הישראלית, מעמיק ומתעצם, במהירות רבה.

ההעזה לחתור ולקיים "חברה אחרת", בתנאים כל כך קשים, נעשית באמת אתגר מורכב וככל שהבטחון העצמי שלנו בצדקת הרעיון הזה והמטרות שלנו נפגם - זה באמת קשה יותר. אבל האם יש לנו ברירה אחרת?

ג. "צווארון לבן-צווארון כחול": ההבחנה שמ. כפרי עושה, בין השניים היא דיכוטומית מדי. בסופו של דבר, במציאות החברתית אין הפרדה כל-כך חדה וזוהי יותר שאלה של דרגות.

כיום בחברה הרכושנית המערבית המודרנית וגם בישראל, ההבחנה בין סוגי ה"צווארון" של העובדים איננה כל כך חדה.

גם בקיבוץ של ימינו ההבחנה הזו הולכת ומטשטשת בהדרגה, כאשר הטכנולוגיה המודרנית מאפיינת, יותר ויותר, את החקלאות ואת התעשייה של רוב הקיבוצים.

מי שמפעיל למשל, מערכות השקיה ממוחשבות ומתוחכמות, מהווה מיזוג של "צווארון כחול ולבן". דווקא המיזוג בין עבודה גופנית ורוחנית, בין "עבודת כפיים לתבונת כפיים" הוא מן הדברים שילכו ליאפיינו, יותר ויותר את העבודה בקיבוץ בעשורים הקרובים. וזאת בנוסף לעובדה שהעובדים בקיבוץ, להבדיל מרוב עובדי הצווארון הלבן הם גם בעלי האמצעים שאותם הם מפעילים וגם, לפחות בחלקם ובחילופין, שותפים לניהול של הייצור בעוד שהרוב המכריע של עובדי הצווארון הלבן מנותק, כמעט כליל, מהניהול של העבודה, שאותה הוא מבצע.

ואחרי כל זאת לא זהו העיקר, מפני שאיש לא קבע, בשום תיאוריה, שהוכחה כנכונה, מי יהיה הנושא הסוציולוגי שיוביל את המהלך של כינון חברה חדשה.

כנראה שהתשובה איננה טמונה, בעיקר, בתחום הסוציולוגיה אלא בתחום הרצון והשאיפה.

את הנושא לשינוי החברה הנוכחית יובילו אלה שירצו לשנותה והם יוכלו לבא מהצווארון הכחול, או הלבן, או מהאינטליגנציה או מהקבוץ, או מכל שכבה אחרת - תלוי ברצונם ובהשקפתם. ותלוי אם הם ירצו לפעול לשם כך במשותף.

לכן קביעתו של מ. כפרי, שבשל היות הקבוץ חברה עובדת, הוא ירד לשוליים בחברה הישראלית, מבחינת הסכנו להוביל את התמורות בעתיד היא נחפזת ושטחית.

איך שום בטחון בכך, שגם בעתיד תמשיך התנועה הקיבוצית והתנועה שלנו (הקבה"א ומפ"ם), להוביל את המאמץ להתחדשות החברה הישראלית בכיוון שהצבענו, אבל זוהי, עדיין, אפשרות פתוחה, שהתשובה עליה תלויה, במידה רבה, ברצון ובבחירה החופשית שלנו ובסדרי העדיפויות שנבחר, כתוצאה מההעדפות שלנו.

אינני סבור, שהשאלה היא אם ניתן להיות פסימיים או אופטימיים בהקשר זה. השאלה היא, יותר בכיוון של מה שנרצה יחד, כחברה קיבוצית וכל אחד בתוכה להגשים, ומה נהיה, באמת, מוכנים לעשות למימוש הרצון הזה.

נחום שור.

לאילונה - ה"אלונית" הראשונה "שקפצה למים"
ולעו++ - לקראת ה-3 שנים הבאות -
עם האיום - ברכות חמות מכילנו.

בית כ.מ.

26.10.

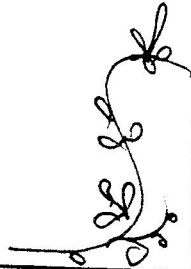
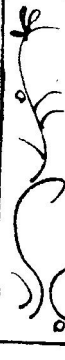
14

סיפור, תולדות

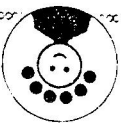
היה לי חלום אחד

היה לי חלום אחד

היה לי חלום אחד

”האם אתם יודעים מה זה אומר להיות חכם?”

החכם הוא זה שדעתו נרחבת ויכולתו להבין גדולה. הוא רואה את החיים כמשחק גדול, ויכול להתמודד איתו בצורה חכמה. הוא לא מתרגש מן הדברים הקטנים, ויכול לשמור על שלומו גם ברגעי הצרות. חכמה היא לא רק ידע, אלא גם יכולת ליישם אותו בצורה נכונה. חכם הוא זה שדעתו נרחבת ויכולתו להבין גדולה. הוא רואה את החיים כמשחק גדול, ויכול להתמודד איתו בצורה חכמה. הוא לא מתרגש מן הדברים הקטנים, ויכול לשמור על שלומו גם ברגעי הצרות. חכמה היא לא רק ידע, אלא גם יכולת ליישם אותו בצורה נכונה.

החכם הוא זה שדעתו נרחבת

(17.72)
 החכם הוא זה שדעתו נרחבת ויכולתו להבין גדולה. הוא רואה את החיים כמשחק גדול, ויכול להתמודד איתו בצורה חכמה. הוא לא מתרגש מן הדברים הקטנים, ויכול לשמור על שלומו גם ברגעי הצרות. חכמה היא לא רק ידע, אלא גם יכולת ליישם אותו בצורה נכונה.

להלך רשימת הספרים, לפי חלוקה לנושאים, שנרכשו לספריית
כפר-מנחם בשנת תשמ"ו

3	החי והצומח	83	ספרות יפה - מקור
18	בריאות, רפואה	160	ספרות יפה - תרגום
3	חקלאות	31	שירה - מקור
4	טכניקה, מדע שימושי	5	שירה - תרגום
3	אמנות כללית	8	מחזות - מקור
1	מוסיקה	8	מחזות - תרגום
1	ציור	3	כתבים, פובליציסטיקה
16	היסטוריה כללית	17	ביוגרפיה
25	תולדות עם ישראל	2	לקסיקונים ספרותיים
5	עמי ערב	18	בקורת ספרותית, מסות
		9	מאספים ספרותיים, כתבי עת
		1	מאספים, קבצים כלליים
		4	אנציקלופדיות, לקסיקונים כלליים
	סה"כ הספרים העבריים שנוספו לספריה בשנת תשמ"ו = 851	1	פולקלור
		18	פילוסופיה, הגות
		13	פסיכולוגיה
	ס"ה הספרים העבריים בספריה עם תום שנת תשמ"ו = 21,104	1	דת
		2	תנ"ך
		8	ספרות מסורתית פרשנות
		8	מדעי החברה
		16	ידיעת הארץ
		28	ציונות, מדינת ישראל
		17	תנועת פועלים ישראלית
		27	חינוך
		6	שאלות מידן, משפחה
		1	תורת הלשון
		6	מדעי טבע כלליים

26.10.

30.9.86

דו"ח ישיבת מזכירות

+++++

א. הקמת ביתן/מוזיאון לאמני הקבוץ

=====

את הנושא העלה משה ישראל. מטרת הביתן הוא לשמר ולהציג את יצירות האמנות של אמני כפר מנחם. משה הדגיש את הצורך בהקמת ביתן כזה, מאחר וזהו חלק חשוב בתרבות המקום. ומצד שני חובה עלינו להבטיח תנאים מתאימים לשמירת יצירות החברים שחלקם מתבגרים. אנו חייבים לשמור שיצירות אלו יהיו נכס של הקבוץ ולא יעברו מחוצה לו.

ביאור האפשרות.

המזכירות רואה בחיוב מטרה זו. המחלוקת שלנו להרים דבר כזה בתנאים הנוכחיים. נשוב ונדון בנושא במידה וימצא רעיון מעשי לפרוייקט בעיקר מבחינת המבנה.

ב. רכב פעילים ועובדי חוץ

=====

בעקבות פניה של איצלה וחברים אחרים קיימנו דיון יחד עם אורי ברקת רכז ר. רכב בנושא כאוב זה. אורי מסר שמרבית בעלי הרכב נוהגים לפי ההחלטות ומדובר במספר חברים אשר יוצר את החריקות בנושא.

יש-כיום 3 חברים שאינם משתפים פעולה באופן מוחלט עם סדרני הרכב. ישנם כאלו שאמנם נותנים את רכבם, אך לא כותבים מתי רכבם פנוי. במידה והם זקוקים לנסיעה פרטית, רכבם עומד לרשותם ללא כל הסדר עם סדרני הרכב, ובעדיפות לפני כל חבר אחר.

איצלה בהצעה פרטית טוען שאם רוצים לקדם את הבעיה, פתרונה הוא ללא פשרות. כלומר חבר שאינו נוהג לפי הכללים יחוייב לחזור הביתה.

המזכירות לא ראתה את הצעתו של איצלה כמעשית, והעדיפה לטפל בנושא ע"י שיחות אישיות עם ציבור בעלי הרכב החריג בתקווה שאלו יבינו שהתנהגותם נוגדת נורמות חברתיות רגילות מאד, ואי-שיתוף פעולה מצידם מעורר רגשות קשים מאד כלפיהם בכל צבור החברים.

12.10.86

דו"ח ישיבת מזכירות

+++++

1. גרעין "יחד"-ערעור

=====

כזכור הוחלט בשיחת קבוץ שאנחנו לוקחים על עצמנו נסיון לקליטת גרעין ישראלים ובני ישראלים הקרוי "יחד".

26.10.

19.11

אביהו ויוסי שרוץ הביעו את רצונם לערער בפני השיחה על החלטה זו, מאחר ולדעתם זו דרך לא מוצלחת לקליטה, ויש ללכת בכיוונים אחרים, בעיקר על משפחות ישראליות בודדות אשר ניתן להתרשם מהם יותר ולכוונם לצורכי ומגבלות הקבוץ.

רעיון גרעין "יחד" לדעתם הוא סכון. המזכירות בדעות חלוקות קבלה את הערעור והנושא יובא לשיחת קבוץ.

2. עפר אדלר - הודיע על עזיבת הקיבוץ

בהמשך לכך התקיים בירור עם אשר אדלר על הסיבות שהובילו לעזיבתו של עפר את הקבוץ. המזכירות מודעת לכך שהיו מהלכים מיותרים אשר גרמו לנפוח העניין, ועל כך אנו מביעים צער.

3. שווק תרופות - אישור חוזה

אושר לחתום על חוזה המאפשר לנו לשווק תרופות של בית מרקחת פרטי. המועמד לשווק הוא סאיר אלעזרי.

דו"ח משיחת קבוץ - 11.10.86

1. אקונום - נבחר יהודה קרוץ.
2. הצעת המזכירות על מעמדו של גל רץ התקבלה.
3. נמסרה אינפורמציה משקית על סיור מפעל-המתכת בחו"ל, ועל המהלכים בתחום המפעל החדש. האינפורמציה נמסרה ע"י דודקה שלומי ואברהם ס.

נסא

נד זכרון
23.10.81 - אליהו ברגר

26.10.

20

כיתה כיתה כיתה...

בימים סתוויים של מעונן חלקית והבטחות לגשם כל יומיים (שלמזלנו לא מתקיימות...), אנו הולכים ומתקרבים ל"אחרי החגים". מתגלגל לידיכם מדור אחרון - בשלב זה, ולרווחת הציבור ייצא המדור לחופשת השתלמות שנתית.

ראש השנה מצא את מארגניו לא מוכנים - אידאולוגית לפחות, והחליף מבחינת הדיונים והאנרגיה שלפניו את ה"אחד במאי". שאלת המפתח - בפנים או בחוץ - לובנה בפורומים שונים, ובלחץ המיליסדלים נערכה סעודת פסח רבתי בחדר האוכל. ועם הברכות, הידלים, ריגוד (חושני למדי!) והשיקופיות המסורתיות - עברנו את החג בשלום.

עפיפוני החג דילגו שבת אחת קדימה ונערכו במינימום רוח ובהשתתפות לא גבוהה במיוחד - על כך כתב יזהר בנפרד. וסימן שאלה! - לאן נעלמה תערוכת האמנים של ראש השנה?

לסיום שבוע החג - המסעדה הגדולה - ועליה - בפיינה - "גלילת בטן". יומיים לפני החג הפתיע אותנו גשם פראי - אמיתי למדי - כמעט 100 מ"מ ביומיים חורפיים שמלאו לנו את המאגר - 180 אלף קו"ב, ורוקנו את הכיס - נזקים גדולים בכותנה, כשהמדינה מכירה בנזק נמוך מדי של 13% בלבד.

למרות זאת נפתח קטיף הכותנה ומתנהל ביבול סביר וללא תקלות.

יום כיפור מצא את הציבור לא מוכן לחלוטין - בערבו של יום א' הגיעו המונים ל"ארוחת חג" ונדהמו לפגוש ארוחת ערב רגילה לחלוטין - שהרי זה אינו חג - ולצוות המטבח פתרונים...

התכנית שהכין צוות יום כיפור כללה השתתפות מינימלית מאד - חוגי דיון ביום א' והצגת יחיד ביום ב' - וחבל.

את מסכת החגים סיים חג הסוכות - הישג השנה הם התודות. צוות הנוי מודה לצוות סוכות, וצוות החג מודה לצוות הנוי. כולם מרוצים. אנחנו גם היינו די מרוצים מחג נטו - קישוט, אוכל ותחרות שזכו בה קופסאות קרטון (האמנם?) שהתחפשו לעוגות. כנראה שפורים באמת חסר לנו, ובכל זאת רצוי להכניס בתחרות העוגה גם את האפשרות לטעום מן העוגות.

תחום החינוך לא יורד מהכותרות - ב"תפוז" עלה מספר הישנים פי שניים - 12 ילדים בכיתה אחת - פשוט לא יאומן. במקביל מתנהלים שני צוותים - חינוכי וכלכלי בראשות איצלה בקצב של שתי פגישות ליום בנושא הלינה - האם ישנו ילדינו בעתיד, ואם כן - היכן זה יקרה להם?

בתחום ביה"ס היסודי נערכה פגישה עם רבדים ונחשון בכוונה לבדוק אפשרות להקמת ביה"ס אזורי משותף. בינתיים ללא תוצאות ובמקביל ועל הפרק השאלה היכן יאכלו הילדים - בכיתה או בחד"א וגם כאן לא הסתיים עדיין הדיון.

26.10.

בלול כנף - מדגר סתיו, ועם הרבה רצון טוב ייצאו כולם - כולל
הלולנים - בריאים ושלמים ממנו, אולי עם מבנה חדש? (לא צריך להגזים).

בבניה - כיתת "רקפת" מתכסה בקיר קרמי של משה סעידי מבחוץ ושל
ז'וז'י מבפנים, הנוי ממשיך בתנופת הפיתוח .. הפעם - ליד חד"א -
כל הכבוד!! וכל אזור שכון ו' חפור באדיבות איתן, גדעון והמנצח על
המלאכה - אבו יונס.

כמה גלגולים שהתרחשו לאחרונה:

במבצע לילה מזורז נשלפו החוצה צינורות ההשקיה של הבוטנים בשילוב
של "אלון" ו"ירדן" ובפיקודם של איתי סלע ועידו אלמן.

למחרת בבוקר החקשה ענת להבין היכן הצינורות, ומדוע צריך לבנות בבית
עמדת צינורות אם עדיין לא כל הצינורות נאספו... על היוזמה והביצוע -
כל הכבוד לדור הצעיר, ולנו - יש תקווה!!

סובארו לבן - 226 - התגלגל לא בכוון ליד המדגרה ובמקום לפול לתהום
נתקע בפלג'ו כחלחל של אורחות תלאביכות שאמרו לאבא שהן "נוסעות רק
בעיר..." האחראי לביצוע - רון הראל - הזדרז לשאול את אורי ברקת
האם יותר לו לנסוע ברכב הקיבוץ...

לסיני התגלגלו דודו אלעזרי, גדי וגדעון גוטליבר עם ילדיהם - גלגול
בטוח ומהנה.

הזבובים התגלגלו שוב לתוך ביתנו - מה יהיה?

יוסף פינק גלגל צל"ש (באופן בלתי צפוי לבנות "כפרי" שמפעילות
את המועדון בהצלחה מידי ערב.

"בזק" גלגלה לנו שני טלפונים ציבוריים למסמיה - נא להצטייד
באסימונים ולא לסמוך רק על האינטרקום.

"מבצע חפיף" יתגלגל אלינו בסוף החודש - שימו לב למתקפת
הפרסומת המקומית.

תורה מתמטית חדשה העניק לנו שלמה אליאב - הסימן המוזר θ הוא היתרה
החיובית (הפלוס בחשבון) היתרה השלילית לא זכתה כלל לסימן, ואילו
סימן המינוס המוכר - (-) - הוא המיצג זיכוי או כניסת כסף לחשבון.
הסברים נוספים לקראת חלוקת פרס נובל למתמטיקה - אצל שלמה.

וכמעט לסיום פרידה מכל מי שעזב או עוזב אותנו - תמי ועופר,
לינדה וחנן, חיה ויחזקאל - דרך צלחה ומקווים לראותכם פה בביקורים
תכופים, לאלו וגושיל שגם הוא בכוון - הצלחה.

28.10.

22

ברוך הבא לאהרון ברוידא - קליטה קלה ונעימה.

כאסח מתגלגל

בפינה הפעם באופן מפתיע צוות הבניין שבנה לנו ברפת מעברי בקר צרים מהמתוכנן (גשו וראו!) - והפרות - ראה זה פלא - חוצות אותם באופן חפשי ולא נעצרות כמתוכנן.

כאסח נוסף - לדיירי שיכון א' שעברו דירה לשכון י"ב אך טרם פינו את בתיהם. מה יהיה?

גלילת בטן

מסעדת השנה היא ללא ספק מסעדתם של אליז, צבי ויענקלה - תפריט מגוון, שרות מהיר ובעיקר הרבה המולה והתרגשות מסביב - לכל אלה תודה על ערב מהנה - מצפים להסקת מסקנות בכוון היום-יומלי...

גלגול עיניים

"אותלו" - יצירתו של שקספיר שעובדה ע"י ורדי לאופרה מוצגת היום בסרט מבית גולן-גלובוס. למרות המפיקים הסרט מרשים מאד, פלסידו דומינגו עושה תפקידו נאמנה והתמונות ההמוניות של הבמאי פרנקו זפירלי סגובניות למדי. מתאים לכל המשפחה. לכו לראות.

זה בינתיים...
להתראות בשנה הבאה.
משה'לה

אין להעתיק
ואין לשנות !!

זכות היוצר, הקופי ריזט, איננו חל על עלוני הקיבוצים.
בעמודו הפותח של כל עלון חסרה האזהרה המופיעה כמעט בכל הספרים:
"כל הזכויות שמורות ל... או, בנוסח אחר, אין להעתיק, אין לשנות, אין להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי... וכו' וכו'".

אזהרה מעין זו תשמש, אם וכאשר יהיה צורך, בסיס לתביעה משפטית
אדם שכותב, גם בקיבוץ, רוצה שרצונו יכובד וזכויותיו ישמרו.

כאשר הקופיריט איננו מגן על עלוני הקיבוץ עלול לקום פתאום
אדם ולהחליט לעשות דבר חשוב, וזו כמובן זכותו.
עם זאת חייבים לזכור שיש גבולות ומגבלות, בעיקר כשמדובר בדברים
שאחרים כותבים.

משה לביא.

26.10.

שאר אחרים (קטלים / בחזנים)

פועלי כל העולם - מזה טעמתם כבר?
 הגובה המוסרי, כמובן

גובה השמים מעל לראשו של עם
 הוא כגובה ראש הממשלה שלו *מעל אדמתו.

אָפֿף בֵּית

א: תגיד, שמעת שאסטרונום אחד אמר,
 שתוך שנה או שנתיים או שלוש, תהיה
 מלחמה עם סודיה?
 ב: שמעתי, אבל זה שאמר את זה הוא לא
 אסטרונום.
 א: אז מה הוא?
 ב: הוא אלוף פיקוד הצפון, האלוף יוסי
 פלד.
 א: אז מאיפה הוא יודע שתוך שנה או
 שנתיים או שלוש תהיה מלחמה עם
 סודיה?
 ב: הוא כסח שאל אסטרונום.

אָפֿף בֵּית

א: תגיד, שמעת שבוע לפני ששמיר עזב
 את משרד החוץ, שישה פקידים במשרד
 החוץ קיבלו ממנו במתנה דרגת שגריר?
 ב: שמעתי.
 א: נו, ומה אתה אומר על זה?
 ב: אני לא אומר כלום - אבל אמא שלי
 אומרת, שהכי טוב לתת כסף מזומן, כי
 אז ההוא קונה לעצמו בזה מה שהוא
 רוצה.

צברים
 שכר
 פקלא!!

אָפֿף בֵּית

א: תגיד, שמעת שיושנה אביב אלמול?
 ב: תחיה שר הבריאות?
 א: נו, מה אתה אומר על זה?
 ב: מה יש לי להגיד? לי זה לא חסיד
 בריאות.